

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ

На даний момент проблема покращення конкурентоспроможності української продукції на міжнародному ринку набуває все більшої актуальності. Для України важливим фактором є створення передумов та подальший розвиток ринкових процесів для її успішної інтеграції в світову спільноту і визначення свого місця на міжнародному ринку.

Конкурентоспроможність підприємств базується на якості, швидкості прийняття рішень, технічному перевагу, обслуговуванні продукту, унікальності у виробництві та збуті продуктів, які мають цінність для споживачів.

Конкурентоспроможність продукції є вагомим критерієм доцільності виходу вітчизняної продукції на зовнішній ринок задля задоволення потреб споживачів. Україна має значні природні переваги: досить вигідне географічне положення, багаті природні ресурси, відносно сприятливі кліматичні умови, велика кількість кваліфікованої робочої сили тощо. Проте це тільки потенційні переваги, які потрібно розвивати і реалізувати[4].

Агропромисловий комплекс України (АПК) – це важливий сектор національної економіки, що об'єднує різні види економічної діяльності при виробництві сільськогосподарської продукції, продуктів харчування, а також доставці їх до кінцевого споживача. В агропромисловому комплексі формується близько 18 % ВВП, він є одним з основних бюджетоутворюючих та експортоорієнтованих секторів національної економіки.

Шляхами розвитку аграрного сектору в Україні мають бути такі:

- забезпечення ефективності внутрішнього ринку та цінового регулювання;
- сприяння підвищенню ефективності та конкурентоспроможності агровиробництва, захисту інтересів вітчизняних товаровиробників на зовнішніх ринках;
- забезпечення цільового спрямування коштів від продажу сільськогосподарської продукції на розвиток аграрного сектору економіки;
- активізація інвестиційної діяльності у сільськогосподарському виробництві має спрямовуватися на оновлення матеріально-технічної бази підприємств, має відбуватися запровадження новітніх технологій виробництва сільськогосподарської продукції, поліпшення інфраструктури аграрного виробництва;
- оновлення матеріально-технічної бази аграрних підприємств, що сприятиме нарощуванню виробництва конкурентоспроможної продукції та підвищенню рівня власної продовольчої безпеки, зростанню ефективності аграрної галузі;
- реформування земельних відносин і перебудова всієї системи організації аграрного виробництва, створення умов для ефективного використання потужного ресурсу зростання національної економіки, поліпшення умов життя та праці значного прошарку населення України;
- підвищення якості продуктів харчування та їх відповідності міжнародним стандартам, це має забезпечити виробництво стандартизованої продукції сільськогосподарського

господарства та наповнення внутрішнього ринку високоякісними продуктами харчування та відповідність продукції для експорту в інші країни;

– охорона земель і підвищення родючості ґрунтів мають спрямовуватися на стимулювання землекористувачів до ведення раціонального використання сільськогосподарських угідь, запровадження систем ґрунтозахисних систем ведення землеробства.

Орієнтація сільськогосподарських підприємств на вирощування рентабельних зернових, а також олійних культур не сприяє збалансованому постачанню на ринок різноманітної продукції харчування. Останнім часом спостерігається недовиробництво окремих малорентабельних або збиткових сільськогосподарських культур, зокрема круп'яних, що призводить до зниження пропозиції їх на ринку, появи ажіотажного попиту та стрімкого подорожчання товару [1].

Задля підвищення врожаю потрібно забезпечувати відокремлення виробництва органічної продукції (сировини) від виробництва неорганічної продукції (сировини); продукції перехідного періоду; використовувати технології виробництва, які будуть запобігати забрудненню або мінімізують будь-яке збільшення забруднення навколишнього середовища; забезпечувати утилізацію відходів та побічних продуктів рослинного і тваринного походження у процесі виробництва органічної продукції; запобігати процесам утилізації пестицидів й агрохімікатів, отриманих шляхом хімічного синтезу, на територіях, де виробляють та зберігають органічну продукцію (сировину); враховувати місцевий та регіональний екологічний стан територій під час вибору продукції для виробництва; забезпечувати мінімальне використання невідновлюваних ресурсів та зовнішніх ресурсів; забезпечувати збереження та відтворення родючості ґрунтів [2].

За даними державної служби статистики, станом на 2015 рік поголів'я свиней в Україні скоротилося на 3,6%, але й імпорт свинини з-за кордону скоротився більше ніж у 8 разів.

Задля підвищення якості вирощування тварин потрібно: реалізовувати державну політику, спрямовану на створення, збереження, відтворення та раціональне використання племінних ресурсів; створення високопродуктивного поголів'я тварин у господарствах населення; поліпшення генетичної якості тварин; забезпечення функціонування єдиної системи селекції у тваринництві; ефективне використання в селекційному процесі найцінніших світових генетичних ресурсів; збереження генофонду існуючих, локальних і зникаючих порід; формування власного експортного потенціалу племінних ресурсів; створення та матеріальне забезпечення функціонування державної племінної служби [3].

Щоб посилити конкурентоздатність, українській економіці слід зосередити свої зусилля на розвитку креативного людського капіталу, конкурентоспроможних галузей промисловості, високих технологій тощо.

Список використаних джерел

1. Жаліло Я.А. Розвиток аграрного виробництва як передумова забезпечення продовольчої безпеки України: аналіт. доп. / за заг. ред. Я. А. Жаліла. – К. : НІСД, 2011. – 104 с.
2. Конституція України. Закон України “Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини” № 425-VII від 03. 09. 2013 р. / Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 20 – 21. – 721 с.
3. Угнівенко А.М. Селекція сільськогосподарських тварин / А.М. Угнівенко, В.П. Коваленко, Ю.Ф. Мельник / За заг. ред. Ю.Ф. Мельника, В.П. Коваленка та А.М. Угнівенка. – К.: 2007. – 554 с.

4. Шкільний О.О. Організаційно-економічні механізми управління конкурентоспроможністю аграрних підприємств [Текст] / О.О. Шкільний: монографія. – Умань: Уманський державний аграрний університет, 2007. – 308 с.